

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan, izvzemši poznadajke in dnevo po praznikih, ter velja pa pošti prejemam, za avstro-egerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četr leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četr leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje v dom se računa 10 kraje, za mesec, 30 kr., za četr leta. — Za tuge dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijke velja značana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrtih stopnje peti-vrst 6 kr. če se osnovači enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali voščrat tiska. Vsakekrat se plača štampolj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Kokopisi se ne vržejo. — Uročništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravnštvo, na katero naj se blagovetijo pošiljati naročnine, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Naši konservativci.

Pod tem naslovom piše češki list „Nation“ sledče:

„Kaj je konservativno? — Ono počasno napredovanje, katero vse priznano dobro edino le s takimi sredstvi v praktično življenje uvaja, katerih koli so kakemu narodu ali prvotno prirojene, ali pa katera so se počasi uživelat, s tem, da jih je narod porabljaval. — Karakteristično za konservativizem je tedaj počasno napredovanje, po splošnej naravnej postavi, da se sè stoletji tudi kulturne potrebe vedno spreminja. Dalje je recepcija dobrega, t. j. da se ena naredba ne sme prej podreti, predno se ne vé, kaj se ima na njeno mesto postaviti, in predno se ne vé, da je to, kar se ima postaviti, brez dvoma bolje. Dalje ne smejo naredbe narodu tuje, popolno nove biti, ker je treba, da ljudstvo z ljubeznijo in prepričanjem, tedaj s prirojenimi motivi, po njih živi, ne pa da bi se moralno mehanično onemu udati, v čemer obstaja njegova sreča, njegovo blagostanje, njegova omika.“

Naj se mi odpusti, ako je to, kar sem reklo, morebiti preučeno. Resne stvari ne morejo zato, ako silijo k težavnejšemu mišljenju. — Treba je zelo, da se tej stvari v živo gre, da se zmešnjavam v pojmi v okom pride. Kajti kaj se dandenes ne zove vse konservativno? Tukaj je historično politična strančica, tam zopet kupček legitimistov; ena frakcija se zove katoliško-politička, druga bi bila zopet najrajša le katoliška, tretja se zove (da bi se bolj splošno ime našlo), „pravno“, četrti se zopet lojalnost in priateljstvo do vlade zelo važno zdi, peti so našronjaki, in da se zmešnjavi krona dá, so

federalistom tako rekoč v kljubovanje v ustavovernem taboru tudi taki, ki se imajo za konservativne.

Historično? kaj je historično?

To, kar se je zgodilo. Tedaj tudi, ako je malo vredno? Historičen konservativizem je meč, ki na dve strani reže, ki se da na vsako stran rabiti, da, prav nemoraljen je, ker ima gole reči za prave, da so le s staro rjo prevlečene. Tudi februarska, decemberska in aprilska ustava so tu. Le počakajmo! Deset let smo že prestali, še deset let, pa še deset, magari sè silo, ako se z lepo ne da, pa bodo te ustave tudi historične. Pravi konservativec ne brani starega, ker je staro, ampak, ako je dobro, ali ako za nič boljšega ne vé. Res je, tudi ono, ki iz početka nij bilo pravno, se počasi utrdi, da postane historična zastarelost, katere drastičen izgled je razdeljenje Poljske, a zastarelost ne učini historični moment, nego le uživljenje izvršenega v ljudsko zavest.

Skoraj ravno tisto velja o legitimnosti, s katero se marsikateri konservative tako strašno baha. Grofa Chamborda so z najlepšimi željami spremļevali na Francosko, a tega nij smel nihče vprašati, kako je njegov praded Ludvik Capet prišel na prestol.

Ker je že dolgo od takrat, in ker so bili njegovi nasledniki ravno taki monarhi, kakor drugi, se je pozabilo na začetek, ki nij bil čisto korekten. Ko bi bili Napoleonidi znali svoje zmožnosti s pravo, npravno velikostjo zediniti, ko bi se bili rajši trudili, da bi bili naredili Francosko močno, namesto veliko, gotovo bi bili denes že legitimni, za Chamborda pa bi se živ krst ne zmenil. Nobena stvar nij (nehistoričnej) republike tako škodljiva, kakor odlični monarhi, in nobena

stvar ne daje novo narejenim republikam tako uredno legitimnosti, kakor: — „Drevesa, ki ne prinašajo njenega sadu“ (gl. sv. pismo).

Stroga pravica je bivala v svetnej zgodovini čestokrat nelegitimna, in narobe je postala krivica legitimna. Pa vendar imajo te besede več tolažbe v sebi, kakor se jim vidi. V svetnej zgodovini ne odločujejo sami človeški pojmi: nego tudi oni voditelj zgodovine, ki trpi pravico in krivico, ima malo besedico zraven. — Zato dunajski „Vaterland“ večkrat pozivlja kritiko na satirične glose, ako historično legitimno z butom in sè sekiro brani zato, ker je historično legitimno, kajti na ta način rine lastno orožje sovražniku v roke, da bi bil se ve da, ne v dobiček lastne stranke tepen.

Še brezumnejši (recte nespametnejši) je: katoliško-politično.

Da ima vsakdo sveto pravico, pospeševati vsako sredstvo naše kulture, tedaj tudi katolicizem, tega nij treba diskutirati; ali je pa pametno, delati društvo, pri katerem se udje pri vstopu vprašajo, da li so katoliški, in kjer se potlej stoprva njihove politične obosti preiščajo, kadar še v društvu čepé, to je drugo vprašanje. Društvo je že zanaprej federalističnim in ustavovernim, tedaj nasprotim življem na stežaj odprt, in s tem se že zanaprej marsikatero sklepanje nemogoče dela, drugo, per majora prisiljeno pa se slabí. Kak dobiček more to za konservativno stranko imeti? Ali je vera zato, da bi se zlorabila za agitacijo? No, potem so se taki agitatorji pri zadnjih volitvah lehko prepričali, da je agitacija z vero ali pa prazno slamo mlatiti eno in isto.

Zdi se mi, da naše stoletje prav nesrečno zamenjuje pojmove, in bržkone je najbolj nesrečno mešanje ono vere s politiko.

Listek.

Narodne stvari: priče, navade, stare vere.

0 pticah životinjah.

(Razglaša jih M. Valjavec.)

(Dalje.)

Črnega mačka nemajo vsigdi radi pri hiži, kajti pravijo, da je v jem nečisti no da on skoz misli na smrt človečjo. Z ene strani pa ga nekši radi mado, kajti takši maček po noči peneze nosi. Kak še je maček mali, more se jemi odsekati falaček repa pa pod hižni prag pokopati za to, da se ne poteple no da ne je nečisti v jem. (Sveta Barbara, Štr.) —

Ako človek oče, da ga nigdo ne bu videl gda bu on štel, onda naj to napravi: dva naj bolši prijateli moraju vu jeni kuhnji ob pol noči kuhati črnoga mačka tak dugo dok se čisto ne raskuha. Onda mora on

koj to oče napravi, jenu kost v zube deti pak pitati prijatela: jeli me vidiš? Ako veli, da vidi, onda mora onu kost hititi pak drugu v zube deti tak dugo dok mu on ne reče, da ga ne vidi. Onda treba si onu kost spraviti pak ž njum more iti kam oče, ar ga onda nigdo ne vidi. (Krževci.) —

17. Ako človek vidi prvi put v letu samo jednu pastaričicu, on se ne bu ono leto ženil; ako pak vidi dve ali na pare, onda se bu ženil. (Varaždinske toplice). —

Pastiri pravijo, da je zlo velki greh, če pastir eno pastirinko vlovi pa zakole, kajti jo je sam bog poslo, da pomaga pastirom pasti, pa se tudi ona nič živine ne boji, včisto bliži jé hodi, tejko ke krava na jo ne stopi, dere pa krava malo dulev kvar z gobcem posegne, včasi ona skoči pred jó pa začne slifikati, da jo pastir v kraj natra. (Sveti Bolfenk, Štr.). —

18. Či keri pavoka zakole, pravijo

da mo j' sedem grehov odpuštenih. (Loparsica, Štr.) —

Pavok keri ma na hrpti križ, ma moč človeka srečnega al pa nesrečnega včiniti. (Stara Cesta, Štr.) —

19. Pevec zneze jeno jajce a vu njem je vrag. Gdo bi to jajce pod pazduhom zvalil, 'zišel bi vrag vun, on bi mu vse dal, kaj bi štel. (Koprivnica.) —

20. Kad je došel bog na ov svet da odsudi 'se krivec, dozval je pred se 'su živinu i ftiču pak je reklo Adamu: Adam, jel si ti ovu ftiču videl pod jabokom i jel ti neje v kljunu držala tvoju 'ranu, koju sem ja tebi dal i tebi odredil pak je prepatala, pak je nisi štel posluhati niti gledeši i nisi si štel nabrat 'rane za obed, neg si samo na Evu i na kaču gledel, koji su ti davali jaboko. A ova ftiča tak je prepatala, samo ti ne je rekla: ovo je tvoja 'rana, náj jesti jaboke, koju ti daje Eva. Za to bu se zvala ova ftiča prepelica i dam joj toju vlast,

Dvomim, da bi bil ta vedni, jalovi prepir katolicizmu v prid.

Kaj je ta katolicizem, ki v polzkej obliki potuje okolo in z vsakojakimi sredstvi za svojega kandidata dela? Iz programa, ki ima vse, katolike in protestante in "neverce" združiti, se mora vera izbrisati, kajti skrbeti nam je za svobodo, v katerej more vsakdo svojo vero in narodnost kazati. Za izvrševanje vere je tedaj svoboda prvi pogoj, zato je tudi v našem boji proti nihilizmu politika prva, vera pa še le druga stvar; zato bi imelo politično-katoliško društvo nekaj smisla, med tem ko je katoliško-političko prikazen, ki po glavi pleše.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. decembra.

V notranji politiki nij denes nič važnega poročati, ker je za te dni zavoljo cesarjeve 25letnice ki je vso pozornost naše obračala, politična delavnost skoraj popolnem prenehala. — Vse novine pišejo o tem predmetu. Ustavoverci skušajo kolikor morejo, kapital kovati iz tega godovanja za svoj sistem in svojo vlado.

Med mnogoštevilnimi čestitajočimi deputacijami je cesar sprejel tudi vojno z vodstvom nadvojvode Albrehta in se jej zahvalil za požrtvovanje in zvestobo vojske. — Deputacijski dunajski časnikarjev je cesar izreklo upanje, da bode novinarstvo varovalo svojo dostenost in veliki poklic in ne segalo v privatno in familijsko življenje ter državne razmerra vedno z zmernostjo sodilo.

Važno je tudi, in ustavoverci bodo velik kapital kovali iz tega, kar je cesar odgovril ministerskemu predsedniku Auerspergu. Rekel je, da se mu zahvaljuje za usluge, ki mu jih je naredil, ter da ga upa še dolgo v svoji bližini obdržati, kar bode gotovo, ako bode kot dozdaj s pravim razumljenjem in finim taktom postopal in ako mu ne bode manjkalo na pravem mestu potrebne eneržije.

Vnaranje stranava.

Mac-Mahonova reakcijonarna vlada se je za izvoljenje republikanskih generalov Saussier in Letellier-Valazé s tem maščevala, da jima je vzela komando, in ob enem tudi drugim generalom, ki so udje zbornice, na sreč položila, da je aktivno poveljništvo s poslanskim mandatom nezedinljivo. General Ducrot je zaradi tega že mandat odložil, in tudi drugi generali se bodo morali odložiti za prvo ali drugo stvar. To Mac-Mahonovo ravnanje je najbolj strankarsko, brezglavno mameluštvu in največje zaničevanje volilnih postav, ki imajo še veljavno.

da bude sakoga človeka setila na protuletje, da se ima vezda skrbeti za 'sagdešni kruh. Zato joj dajem vlast, ako ju bude gdo čul na teče, onda si naj celo leto prste tere i naj bude ranjen, i za to si bude saki išče jutro malo kruha del v zube i bude se znal setiti, da sem ti bil rekel skrbeti se naj prvo za sagdešni kruh, a ti toga nisi štel fčiniti, da nisi štel paziti na prepelicu, koja ti je bila za znamenje, da si moraš nabrat 'rane i koja je na zemlji prepeta. — Trepetati znamenuje onak fučkati ali pinketati kak pura ali kokoš, kad zove svoje mlade, kad kaj takvoga najde. — Za to veliju da to jako škodi, kad koga prepelica fkani: on človek se celo leto popikava i navek si prste tere na nogi i tak mora obetežati na noge, kajti si nofte potere i tak mu se prsti osičju i postane velika rana. (Osičiti se znamenuje, kad se človek stuče ali poreže pak mu se ona mala ranica ognoji i postane

Ducrot in Chanzy in več drugih je še le potlej komando dobilo, ko so bili udje zbornice, in niti Thiers niti do danes Mac-Mahon ni jista v tej kumulaciji našla naj manjšega spodiploma. To zakasneno zagrizenje proti republikanskim generalom dela v deželi in armadi žalosten utis. — Spleh pa je menda v tem trenotku Mac-Mahonova in njegovega velikega vezirja Broglie-ja vladu v majhnej zadregi; vsaj majoriteta je malo razdražena, odkar so se legitimisti v svoje lupine nazaj potegnili in v tabore na desni levici zlezli. To že priča stvar, da se v soboto za ude komisije trideseterih nij mogla zbobnati absolutna večina. A republikanci se na to ne smejo zanašati; majoriteta bo takoj edina, da le kaka reakcijonarna naredba na glasovanje pride. Svoj kabinet je Mac-Mahon težko stesaril. Decazes je prvi vstopu odločno reklo, da bo potlačil vsak manever, bodi-si monarhičen ali radikal; skleneni red se ne sme dotikati. — Praktični jezuviti pod Mac-Mahonom, svojim pokroviteljem, kažejo roge. Pariški nadškof svojemu duhovenstvu obznanja, da je od prve postne nedelje dalje, t. j. od 22. februarja 1874 v vseh cerkvah njegove škofije rimska liturgija obligatorična. Ubogi drugoverci!

— V Bazainovi pravdi se razpravlja točka o zapravi zastav. Da-li so se zastave sežgale, ali vsled kapitulacije Nemcem izročile, to je čisto vse eno, in ne bo slave, ki si jo je Mac-Mahon pri Metzu pridobil, niti povečalo niti zmanjšalo.

Kakor najnovejši telegrami se Španjskega poročajo, nadaljujejo vladni vojaki bombardovanje Kartagine prav izdatno. Uporniki iz početka niso bili pripravljeni; potem pa so kanonado divje vrnili. Razen Contrerasa nemajo njenega pravega poveljnika. Vladna artilerija dobro strelja, in noben strel ne greši svojega cilja.

Papež je javno pristopil k Don Carlosovi stranki. V Estello, glavni kvartir Karlistov, je namreč prišlo papeževi pismo, ki imenuje škofa Urgela za generalnega vikarja karlistovske armade. Ta škof je bil svojo škofijo zapustil, je od vlade odpadel, in h karlistovski uporni vladni zbežal. Nazunal je to v Rim, pa je omenjeno imenovanje dobil za odgovor.

Pruska pravčnost se kaže prav v svitlj luči v novi določbi, ki definitivno urejuje vprašanje zaradi učenja jezikov pri poljskih otrokih v ljudskih šolah v poznaški provinciji. V vseh predmetih, razen v krščanskem nauku in cerkvenem petji, je učni jezik nemški. Poljski jezik se sme le za pomoč rabiti tam, kjer se mora, da se predmet razume. Poljski jezik ostane učni predmet za otroke poljskega jezika; vendar pa vladna po svoji volji lehko nasprotno dolobi. Nemški otroci morajo imeti dovoljenje od okrajnega šolskega nadzornika, ako se hočejo poljski učiti. V tistih učilnicah, kjer

je poljski jezik učni predmet, pade na produk v nemščini enajst, v poljščini pa pet ur, kot minimum pa za nemški jezik pet, za poljski tri ure.

Dopisi.

Iz Gradca 2. dec. [Izv. dopis.]

(Reguliranje Savine.) Iz savinske doline so mi došli dopisi z vprašanjem, kako je z reguliranjem Savine, ki je tolkanj potrebna z ozirom na škodo, katero trpe ob Savini ležeča rodovitna zemljišča in glede plavljenja lesa (flosanja). Zato hočem povedati, kako stvar zdaj stoji, iz česa bodo razvideli dotični kraji, da se reguliranje Savine utegne pričeti v prihodnjem letu.

Odkar je deželní zbor štajerski v seji 25. januarja 1866 po predlogu poslanca Lichteneggerja sklenil, da se ima na tanko preiskati, je-li potrebno reguliranje Savine, spala je cela stvar več let mirno, in to zategadelj, ker sta deželní stavbeni svetovalec, Kink in profesor Schmirger v svojem poročilu izrekla, da stroški reguliranja ne bi bili v nobeni razmeri z uspehom, ki bi se imel pričakovati.

Vsled tega poročila je deželní zbor v seji 5. decembra 1866 sklenil, da se to poročilo na znanje daje okrajnim zastopom v Celji, na Vranskem, Gornjegraškem in v Šoštanji, naj bi okrajni odbori spravili stvar pred zastope in deželnemu zboru storili svoje nasvete. A niti eden teh okrajnih zastopov se nij več oglasil.

Še le leta 1873 je celjski okrajni odbor na novo storil prošnjo zarad reguliranja Savine pri deželnem zboru, a se ob enem obrnil do vlade in predložil, naj se napravi posebna konkurenčja po tem načinu, da bi država dve petini, dežela tudi dve petini, zadeti okraji in občine pa eno petino vseh stroškov plačali.

Minister notranjih zadev je vsled te prošnje naložil c. k. namestniji v Gradci, naj skupno z deželnim odborom odgovarja na sledeča vprašanja: Je-li potrebna taka konkurenčja glede plavanja in varnosti zemljišč? Kako daleč naj bi segalo reguliranje? Ali bi se na več let razdelilo z letno svoto 10.000 gld.? in ali bi zadete občine, namestu da bi v denarjih plačale svoje zneske, smejej po naturalnih delih odslužiti?

Štajerski deželní odbor je odgovoril, da je pripravljen, deželnemu zboru predložiti

črela i okolo nje mali piščaji, iz kajih ide bela voda.

I dendenešni kad se počne protuletje od fašenka do Troják ili pak tak dugo dok 'se stiče ne čuje, dene si saki človek v jutro, kak se prekriži i kak ide van, mali komačec kruha ili kaj drugoga v zube, da ga ne bi koja ftica fkanila. Tak je živila jem putena stara baba v selu starom Gruntšču. Ova neje nigdar veruvala kaj su ji drugi ljudi pripovedali, da to jako škodi človeku onomu, kojega prepelica fkani, i kad su ji ljudi pripovedali, da ju je tak bil Adamu i Evi bog postavil za znamenje, koja ga je navek imela setiti, da si bere 'ranu za telo na zemlji, rekla je ova baba: more biti niti boga ně ga. Za to se je bil bog na nju rasrdil pak je poslal prepelicu njoj ná oblok vuprav pred poldan, kajti je bila gospodrica pak neje nigdar nikam išla z doma. Bog joj je bil dal vu noči senjati, da naj to

veruje, kaj joj ljudi pripovedaju i da bude zutra došla prepelica ná oblok pak bude prepelakala i podpodankala, i ako ne veruje išče ni vezda, onda ju bude fkanila i bude dobila ranu, v kojoj bude 'mrla. Kad se je baba v jutro zbudila i neje bila niš zabila, i pak neje veruvala, neg rekla je: ja bum baš probala, jeli je to istina ili ni. Baba neje za istino jela niti jene droftine kruha niti baš niš do poldan. Nu za istino je bila prepelica došla na oblok pak je počela podpodankati. Metemtoga baš je baba kuhal žganec za obed, pa kad je opazila i čula prepelicu na obloku podpodankati, mislila je vezda, da je skoro istina pak si je bržebole dela žganca v zube i tak se je spekla. Vezda prekune prepelicu i prepelica je sprnala z obloka i odletela je a baba je išla žganec rezat. Kad je baba žganec rezala, nikaj ne je pazila na to kaj je se nöči senjala i kaj je bila prepelica dimov došla i

postavo, po kateri bi se taka konkurenca za reguliranje Savine napravila, kakoršno je celjski okrajni odbor nasvetoval, samo, da se ravna po takih načelih, da bode reguliranje sistematično in stroški na leto 10.000 gold. ne presegali. Dalje bi se morali tudi proti pustošenju gozdov v savinski dolini potrebeni koraki storiti in gozdna postava strogo izpeljati.

Minister notranjih zadev je na to 21. septembra t. l. deželnemu odboru naznani, da naj se reguliranje Savine v desetih oddelkih, vsako leto en oddelek, izvrši; da naj bode skupni znesek 100.000 gold., tedaj vsako leto 10.000 gold. Od tega zneska bi ētar plačal 40.000 gld., ali na leto 4000 gold., ravno toliko štajerski deželni fond; ostali znesek 2000 gold. na leto pa bi imeli plačati okraji celjski, vranski, gornjograški in šoštanjski po razmerah zadete zemlje in pa zadete občine.

Tako zdaj stvar stoji in nij dvomiti, da štajerski deželni zbor sklene postavo o regulirjanji Savine. Slovenski poslanci pa bodo gotovo storili svojo dolžnost, kakor v deželnem zboru štajerskem, tako tudi v državnem zboru, da se stvar pospeši in se kmalu pride od besedi do djanja.

V Gradci 2. decembra 1873.

Dr. J. Vošnjak.

Iz Šoštanja 2. dec. [Izv. dopis.] Zelo vesele so že bile slovenske gospodinje v našem okraji, ko se jim je od strani gospodarjev zagotovilo, da bo skoro vseh volitev konec; kajti rekle so, da, ako bode še vse to dolgo trpelo, bodo moži od samih volitev vši drugi postali. A konca še pa vendar nij! — Ker je g. pl. A damovič svoj mandat kot deželni poslanec položil, bodo menda zopet burja iz kota „hude luknje“ razsajala, in pomirjene vzbujala, da se delo resno prične in premišljeno vodi; a ne s križem-rokami gleda, kako se bodo strune nemškutarjev napenjale, da bi se le Slovencem moglo kaj od „padca“ — „prikrjanja“ itd. z nemškim škodoveseljem zabrenkat. — Ravnokar so se pri nas občinske volitve in volitve v okrajni zastop dovršile. Z novimi župani smo sploh zadovoljni; posebno v Škalah in Velenji, akoravno se je pri volitvah na vse kriplje vrlima poštenjakoma delalo nasproti, a zmaga je sijajna in za nas tolažljiva. Tudi okrajni zastop je z malimi izimki dobro sestavljen, katerega predsednik je veleštovani gostilničar Miha Golob

nju tkanila. Išla si je vezda v komoru po masla — bil je petek — pak se je zbilj zabušila v pocek i golenicu si je malo pobila, ali joj se je tak ozlela i posičala i tak joj je postala velika rana, koju je imela na nogi petnajst let i kad joj je zacilela v šestnajstom letu, onda je 'mrla. Ali pripovedala je mam prvo leto, da je to prava živa istina, kaj su joj ljudi od prepelice pričevale, a drugo leto iščebole, i 'sem svojim rekla je, da naj nejde nijena božja duša van prvo neg si kaj v zube dene. (Zamladinec.) —

Podprda poje:

Kam boš šla?
Prek morjá.
Kaj boš tam?
Žela bom. (Sveti Juri, Štr.)
(Dalje prih.)

v Šoštanji, s katerim Slovenci povse zadowoljni biti smemo. —

Želeti bi še bilo, naj bi se v našem okraji in savinski dolini nekoliko bolj skrbelo za stanje učiteljev, nego do sedaj. — Resnica je prežlostna, da jih je večina na begu — in kam? — Proti severu!

Iz Trsta 2. decem. [Izv. dop.] Pri vsaki priliki pokažejo lahoni udanost do cesarske hiše, ter ob enem podajo vladi načnike, s katerimi bi lahko daleč videla. Amrena na vladnem očesu v Trstu ne vidi nič. Sinoči na predpraznik petindvajsetletnice je užgal nekdo od skrivnega akcionskega komiteta dve platneni petardi v hiši spoštovanega viteza Rittmayerja, eno pred vratimi prvega nadstropja in drugo na stopnicah omejnene palače. Bilo je ravno ob pol sedmih zvečer, ko strašno zagrimi kakor ko bi stopom streljal; palača se je stresla, in šipe so z oken padale. Druge škode nij, ker baš nij bilo nikakega človeka blizu. Povod tej polaganju petarde je baje kakor se splošno govori, to, da je vitez Rittmayer šel v Beč, ker je bil izvoljen v deputacijo čestitati cesarju od strani Trsta.

Ker ravno o lojalnosti lahonski govorim, naj omenim še pravicoljubnost magistrata tržaškega, kakor je že iz nekega dopisa v „Slov. Narodu“ znana. Vložili so prebivalci rojanski pismeno vlogo zoper breznačajnega učitelja Bonina, kakor tudi prošnjo za prestroj III. laškega razreda v slovenski, pri mestnem staršinstvu z mnogimi podpisimi ondotnih prebivalcev. Ker omenjena prošnja odkriva učitelja Bonina in znanega lahona Miče Ferlugo, in bi nje izpolnitve koristila narodni stvari, pošle jo pravicoljubni magistrat kar naravnost, ko jo je nekaj časa kisal, prvemu podpisanimu, obče spoštovanemu in znanemu narodnjaku kmetu Požarju nazaj, z rešitvijo, da je prošnja krvična in več takih besedi, ki pravici v zobe bijejo. Prošnja je bila pravična in tudi podpisi so bili vši pravi, ne pa taki, kakor v lahonski Ferlugovi prošnji, katere sta z učiteljem Boninom samovoljno vpisala.

Iz Dunaja 1. dec. [Izv. dop.] Denes so že leteli govorji, adrese in voščila na cesarja; neprestana vrsta vozov je vozila včeraj in denes gratulante v dvorsko palačo. Videli smo razne cerkvene glave, videli maršale in generale, zastopnike dunajske občine, dunajskih raznih društev in tudi venec lepih žen iz aristokratičnih krogov. — Pondeljek so delavci praznično obhajali. Cel popoldan so ulice gomezele ljudij, vse je bilo nekako praznično, vse bolj veselo, praznujoče, in čakajoče večera. — Zmrači se, ali le za malo časa, ker krasna razsvitljava biš pretvoril večer v dan. Ognjeno morje je Dunaj, v katerem se gnete valovje ljudi. Bilo je menda več od polovice prebivalcev na ulicah, in nekatere ulice so bile toliko natlačene ljudij, da se je človek le udati moral počasno naprej porivajoči masi. Razsvitljava je bila elegantna. Posamezne palače denarnih in rojstvenih aristokratov podajale so prav prijeten pogled. „Viribus unitis“, ali cesarski orel in razni napisni bliščeli so v brillantnem ognji, zastave so vihrale, bengalični plameni rožnato veselo razsvitljavali gledajoče občinstvo; vožnja po znotranjem mestu je bila vstavljenia in na vsakem velicem trgu svirala je kakša vojaška godba veselje dunajske poskočnice. Okolo 7 ure se odpelje cesar

iz dvora in zdaj joj istemu, kateremu je bilo mar za kurje očesa ali rebra! Strašen šum, slavoklici v vseh jezikih spremila povsod jubilarja, sedečega v generalski uniformi s imenom Rudolfom v odprti kočiji; komaj in komaj morejo cesarski vozovi naprej. Pred cesarjem peljal se je dr. Felder, dunajski župan, za njim cesarica, ki je zmirom še krasna ženska.

Na cesarjevem lici je bila brati ginenost, izgublja se v resnost; menda je pomisljeval bitro tekoči čas, na doživele burne dneve. — Cesarjevič je bil veselega lica zraven očeta, s cilindrom v roki, ker odkrivati bi se moral inače zmiraj, gleda je menda v bodoče čase, če bode i on jubilar. — Proti 10. zginjale so luči z okenj, zginjali kipi, rože, nastavljeni po oknih, le v kakem podstrešnem oknu brlela je še lučica zraven primitivno narejene cesarjeve slike pozno v noči.

Domače stvari.

(Kranjski deputaci) je cesar na čestitanje odgovoril: „Zagotavljenje vedne zvestobe in iskrene privrženosti meni in moji rodbini, katere mi v imenu kranjskega deželnega zbora prinašate, rad sprejemem in se vam zahvaljujem. Znam ceniti lojalno mišljene, s katerim se je prebivalstvo vaše dežele zmirom odlikovalo in gojim odkritosrčne želje za njegovo blagost in prospeh. Vsa prizadevanja deželnega zbora, ki na to merijo, bedo gotovo dobila mojo podporo.“

(O d Celja) se nam 2. dec. piše: Že par let si neki človek v naši okolici s tem čas trati, da nam z zažiganjem raznih poslopij žalostno zabavo dela. Tudi sedaj pri priliki cesarjeve petindvajsetletnice je hotel svoje storiti, ter nam je včeraj zvečer neki kozolec v Gaberjah, danes zjutraj pa kozole notarja Miheljaka zasmobil.

(Iz Galicije pri Celji) se nam piše: Osepnice so v naši župniji meseca maja gospodariti začele in strah delale, ker precej ljudi in otrok je od njih pomrlo. V oktobru je bilo od te bolezni že precej potihnilo; a zdaj v novemburu se pa zopet sliši od več krajev, da tu in tam v osepnicah ljudje leže.

(Občinski svet v Mariboru) je suplenta na tamošnji realki, dr. Gastona pl. Brito med občane sprejel.

(Požar) je bil v saboto v Šmarjeti na Dravskem polju; škoda je velika.

(Poskus samoumora). V pondeljek večer se je hotela v Mariboru igralka St. ustreli; krogla pa je šla previsoko, in je zadela levo stran prs, pa ne zelo nevarno,

(Petarde). V torek zvečer je v Gorici na Travnik padla petarda (stenolom), ki je dva kipa razdrobila, sicer pa nobene škode naredila.

(Umrlo) je meseca novembra v Ljubljani 69. osob, 39 možkega, 30 pa ženskega spola.

Pošlano.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov.

Revalescière du Barry

v Londonu.

Vsem trpečim zdravje po izvrstni Revalesciere du Barry, katera brez porabe leka in brez stroškov sledi bolezni odstrani: bolezni v želodeci, v živeh, v prsih, na pljučah, jetrah, žlezah, na slisnicah, v dušnjaku, v mehurji, in na ledvicah, tuberkole, sušico, naduho, kašelj, neprebavljivost, zapor, drisko, nespe-

